

Styrk det nationale værdifællesskab

Der er i disse tider en særlig grund til at stå vagt om vores grundlovssikrede rettigheder; om vores folkestyre, frihed og fædreland.

For vi oplever i dag, at vores frihed og fælles værdier er under pres af indvandrere fra kulturer, der har vist sig at have usædvanligt svært ved at integrere sig i vores samfund, og som i høj grad sætter deres egen religion over demokratisk vedtaget lovgivning.

Vi oplever, at vores ret til at leve som et frit folk med ansvar for os selv og vores nærmeste svækkes af statens tiltagende magt, der med verdens højeste skattetryk og en ufremkommelig jungle af love og regler, fratager de stærkeste ansvaret for eget liv, imens de, der har allermost behov for hjælp, lades i stikken.

Og vi oplever, at det danske folkestyre svækkes, når retten til at bestemme politikken i vores eget land begrænses af konventioner og overstatslige aftaler.

Politikerne på Christiansborg har svigtet befolkningen. Vi danskere er ikke længere herrer i eget hus. Politikerne har overladt magten til staten, til EU, til embedsmændene. Tiden er kommet, hvor befolkningen skal tage magten over eget liv tilbage.

Danmark har brug for et parti, der kombinerer en klassisk konservativ værdipolitik med en borgerlig økonomisk politik og et utvetydigt opgør med de overstatslige aftaler og konventioner, der begrænser det danske folkestyre.

Derfor har vi stiftet Nye Borgerlige.

”Det er lettere at regere en nation, end at opdrage tre børn”, sagde Winston Churchill.

Når jeg står her i dag som relativ uerfaren partiformand for et kun syv måneder gammelt parti med mere end 1.200 medlemmer, seks byrådsmedlemmer, et regionsrådsmedlem og 15 etablerede vælgerforeninger, så finder jeg trøst i dette gamle citat af Churchill, der om nogen formåede at gøre politiske visioner til virkelighed.

For selv om det udefra set måske kan virke let, når medlemmerne strømmer til og der er opbakning til politikken, så skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg er yderst bevidst om, at jeg har påtaget mig et stort ansvar ved at stifte Nye Borgerlige.

Da Peter og jeg en torsdag aften i efteråret sad hjemme i Peters sofa og besluttede at stifte et nyt parti, havde vi længe talt om, at Danmark mangler et parti, som både vil sænke skattetrykket, stramme udlændingepolitikken og tage et opgør med de konventioner og internationale aftaler, der begrænser vores ret til selv at bestemme politikken i vores land.

Men at nå fra bevidstheden om, at Danmark mangler sådan et parti, til at tage springet og rent faktisk stifte et parti, krævede mere mod, end et enkelt glas rødvin kunne give os.

Mod til at stille os i spidsen for den bevægelse, som vi begge var en del af, som vi oplevede vinde frem i befolkningen – og som manglede en politisk stemme i Danmark.

Mod til at konfrontere de mange mennesker, der af den ene eller anden grund vil modarbejde os med udskamning, destruktiv kritik, personlige perfiditeter og i værste fald trusler.

Ja, det er desværre vilkårene i politik i dagens Danmark.

Og ikke mindst vilje til at investere et utal af timer, som vi skulle tage fra familie og arbejde, i noget, som vi begge tror på, men som vi ikke havde nogen mulighed for at trykteste, før beslutningen blev truffet.

Efter en anstændig mængde vin den torsdag aften i efteråret besluttede vi os endeligt. Vi gav hinanden håndtryk på, at vi ville stifte et nyt parti. Og vi var enige om, at det værste, der kunne ske, var, at vi ville blive til grin.

Jeg indrømmer gerne, at det ikke kun var promillen fra rødvinen, der gav mig tømmermænd, da jeg næste morgen vågnede til en rødglødende telefon med opkald fra venner, bekendte og ikke mindst journalister.

I kampens hede havde vi nemlig været så modige, at vi efter midnat havde annonceret vores beslutning på Facebook.

Siden har vi aftalt, at vi ALDRIG mere skal lave opslag på Facebook efter at have indtaget alkohol ...

Tømmermændene lagde sig dog hurtigt. Og siden den dag har jeg ikke set mig tilbage.

For jeg tror på, at Danmark har brug for et parti, der kæmper for vores frihed og fædreland. En tro, som styrkes af de mange stillere, vi allerede nu har modtaget og de mange medlemmer, der dagligt melder sig på holdet.

Og jeg tror på demokratiet; på folkestyret, på magtens tredeling og på de frihedsrettigheder, som danskere før os har kæmpet sig til, og som gode mennesker i 1849 nedfældede i den lov, som vi fejrer i dag - Danmarks Riges Grundlov.

Og for mig er demokrati mere end bare en ret. Det er også en pligt.

Demokratiet og Grundloven giver os ret til at ytre os - brokke os højlydt og udveksle meninger og holdninger. Men demokratiet giver os også mulighed for at søge opbakning fra meningsfæller og få politisk indflydelse til at påvirke samfundet. Og den mulighed forpligter.

Det er i orden at være utilfreds. Men det er en hån imod vores demokratiske og grundlovssikrede rettigheder, hvis vi bare sætter os over i et hjørne med korslagte arme og brokker os til hinanden.

Sådan kan man gøre i undertrykte lande, hvor systemkritik er forbudt, og hvor despoter med vold og korrupsion tiltvinger sig magten. Sådan gør vi ikke her!

Derfor føler jeg mig ikke bare **berettiget** til at handle, når jeg ser, at samfundet er ved at knække over. Jeg føler mig **forpligtet**!

Vi har af bekvemmelighed - eller måske af manglende mod og vilje - lullet os ind i en tilstand, hvor etablerede partier bestående af skolede og erfarne politikere er dem, der opstilles, når vi går til folketingsvalg.

Væk er gårdejerne, de selvstændige erhvervsdrivende, arbejderne og fagforeningsmændene, som gennem et langt liv i deres lokalområder var vant til at tale med almindelige mennesker, og gennem duelighed i det faglige, det lokalpolitiske eller det frivillige arbejde havde påkaldt sig opmærksomhed som egnens fremmeste, og derved fortjente æren at blive kandidat for deres parti.

I stedet udklækkes politikere i dag direkte fra lærestalernes økonomi-, statskundskabs- eller jurastudier. Unge mennesker, der har det politiske arbejde som mål for deres eget gode liv – og ikke det fælles gode liv som mål, for deres politiske arbejde.

De opnår valg til Folketinget og skal derfra omgås embedsmænd med nøjagtig samme uddannelse som dem selv, men med den forskel, at topembedsmændene fik topkarakterer.

Og så er det sin sag som minister eller folketingsmedlem at sætte sig op mod en, der fagligt og i erfaring langt er ens overmand.

Politikerleden vokser og følelsen af, at de valgte folketingspolitikere sidder bag Christiansborgs tykke mure, styret af embedsværket i en egen verden og virkelighed fjernt fra befolkningens, stiger.

Og jeg må indrømme, at jeg deler følelsen.

En følelse, som for mig forstærkes, når politikere lader udlændinge ødelægge vores danske værdifællesskab, fordi de ikke vil tage fat om nældens rod og løse problemerne der, hvor de opstår.

En følelse, som forstærkes, når politikere i kampen for en plads i Folketinget udstikker valgløfter for hvilke regningen efterfølgende sendes som skattestigninger til de stadig færre danskere, der går på arbejde og investerer stadig mere af deres dyrebare tid på at forsørge flertallet.

Og en følelse, der stiger, når politikere finder det vigtigere at holde fast i internationale aftaler og konventioner end at varetage et flertal af befolkningens interesser, Danmarks sikkerhed og fremtid.

Vi står her i dag for at hylde det juridiske fundament for vores demokrati - Grundloven. Men danskerne har alt for længe taget demokratiet for givet.

Vi har ladet mennesker komme hertil, der sætter egen religion over demokratisk vedtagne love – og derved truer vores retsstat, vores ytringsfrihed, vores forsamlingsfrihed og vores religionsfrihed.

Vi har accepteret verdens højeste skattetryk og en ufremkommelig jungle af love og regler – og derved svækket danskernes personlige frihed.

Og vi har bundet os ind i et net af konventioner og aftaler, der modsat vores almindelige lovgivning ikke bare kan ændres, når et flertal af folketinget finder det nødvendigt.

Vi har kort sagt ødelagt demokratiet på en række vigtige områder.

Det kan vi ikke tillade os. Jeg føler mig forpligtet. Forpligtet overfor dem, der byggede vores land. Det var ikke gratis. Det kostede.

Jeg føler mig forpligtet overfor mine børn. Vi har pligt til at vinde vores land tilbage.

Nye borgerlige vil styrke det nationale værdifællesskab.

Derfor siger vi, at retten til offentlig forsørgelse, skal knyttes til indfødsretten. Udlændinge, der bor her i landet, må forsørge sig selv eller forsikre sig mod arbejdsløshed.

I dag er det EU og konventionerne, der bestemmer, hvem der har ret til at få sociale ydelser i Danmark.

Hvor er befolkningens selvbestemmelsesret blevet af? Den er forsvundet til Bruxelles og Strasbourg.

Den udvikling tømmer det nationale værdifællesskab for vigtigt indhold – for det er det nationale værdifællesskab, der gør, at vi er villige til at give noget til dem, der har mindre.

Det nationale værdifællesskab er det moralske fundament – også under det økonomiske fællesskab. Det fundament kan ikke erstattes af en EU-forordning eller en dom i Strasbourg.

EU og konventionerne skal ikke bestemme vores fremtid. Det er ikke EU og konventionerne, der sikrer vores frihed.

Danmark er danskernes ansvar. Vi fik som borgere en fri forfatning i 1849. Hvis vi fortsætter med at misrøgte den frihed, vi fik, mister vi den igen.

Vi mister den til uintegrerbare indvandrere fra muslimske lande, der sætter islam over demokratiet.

Vi mister den til en stat og et embedsapparat, som fylder alt for meget, laver alt for mange love og bruger alt for mange penge.

Og vi mister den til EU og konventionerne, som sætter sig selv over det danske fællesskab.

Nye Borgerlige vil gribe fat om nældens rod på alle tre områder.

Vi, som er her i dag, er vigtige bindeled i en lang historie om et stolt og frit folk, der – trods vores lands størrelse – gennem mange 100 år har formået at sætte rammerne for tilværelsen i Danmark.

Og vi er forpligtede til at forsvare og bevare det Danmark.

Derfor skal vi ikke kun i dag – men året rundt – kæmpe for vores nationale værdifællesskab, vores folkestyre og de frihedsrettigheder, som vores forfædre har sikret os.

Rigtig god Grundlovsdag!